

גיליון מס' 15
שנה 84
י"ח באייר תשפ"א
ל"ג בעומר
30.4.2021

ל"ג בעומר

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

משתתפים בחדר ישיבות: אורה אלון, חוה ברייר, נעמי מור, יהודה כהן, שלמה שגיא, אביב לשם, זיו בן סירה, יניב צור, הלל צרי, צאלה גיצין, יואב גולן, אלי עמוס, אילן אופיר, רמי יעקב. משתתפים בזום: אודי ארזי, רותם קידר. יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

ועדת דירות - א. סקירה על מצאי דירות בקיבוץ ב. דיון ראשון על קריטריונים למעבר לדירות 90 מ"ר המתפנות לאחר מעבר חברים לשכונת הירדן.
חברי ועדת דירות הוזמנו לדיון

א. רחל ושלי הציגו את מצאי הדירות הקיים היום בקיבוץ בדגש על אפיון גודל הדירה ושיוך הדירה ע"פ מגזרים שונים (סטודנטים, תושבים, הורים, חברים וכו').
מצאי הדירות הקיים היום הינו מוגבל ביותר בעיקר בדירות המיועדות למשפחות עם ילדים ולקליטה. ועדת דירות העלתה מספר אופציות שיש לדון בהם אך הן מחייבות שינוי בהחלטות הקיימות היום בקיבוץ.
בנוסף עלתה בדיון סוגיית דירות המוחזקות ע"י חברים/ת שלא כמקובל ובניגוד להוראות התקנון.

לאחר שיח ושאלות שעלו בדיון הוחלט שרמי וחברים/ת מהמזכירות הרחבה ישובו עם ועדת דיור להכין נושאים הניתנים לשינוי תקנוני ואשר יביאו אפשרויות להגדלת מצאי הדיור. כמו כן, החליטה המזכירות לפעול להחזרת דירות המוחזקות כבר שנים ע"י חברים שלא עפ"י המקובל, לרשות הקיבוץ.

ב. מסמך טיוטה ראשוני המגדיר את הקריטריונים למעבר הוצג ע"י רחל.
בשיחה שהתפתחה עלו הנקודות הבאות:
- חשוב לדעת כבר עכשיו מי הן המשפחות האמורות לעבור לדירות המתפנות על מנת שיוכלו להתארגן ושמעברי הדירות לא ייקחו הרבה זמן.
- דירות היכולות לאכלס משפחות יש להפנות לחברים ואת הדירות שמתפנות יש להפנות לנקלטים ולא לתושבים (מחסנית קליטה)
- יש ליצור מתווה לצמצום הממתינים לדיור קבע וקביעת מנגנון הגדרת דיור קבע לחברים המתגוררים בדירות מחוברות.
- להתארגן באופן קבוצתי להמשך בניה לחברים הזכאים לדיור קבע במסגרת הקיבוץ השיתופי.
- ותק בקיבוץ חייב להיות מרכיב ראשי אך לא רק, יש לקחת בחשבון גם את מספר הילדים ואת גילם.
לסיכום, המסמך יועבר להתייחסויות והכנסת הערות שעלו בדיון, מסמך מעודכן יובא לאישור המזכירות.

רשם- רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

תוצאות ההצבעה בקלפי

11-13/4/2021

הצביעו 225 חברים, 77.85% מבעלי זכות ההצבעה.

1. בניית 14 יח' דיור לחברים הזכאים לשיכון קבע

151 בעד

2. בניית 14 יח' דיור - 10 יח' לחברים ו- 4 יח' לנקלטים ללא שנת תושבות

74 בעד

הוחלט על בניית 14 יח' דיור לחברים הזכאים לשיכון קבע.

מדיניות השתתפות בעלויות טלפונים ניידים

לקראת חתימה על עסקה חדשה מול סלקום, ולאור חוסר בהירות/אחידות בהתנהלות בתחום הטלפונים הניידים, ההנהלה המצומצמת החליטה לרכז את הנושא תחת מדיניות אחת כוללת, המתייחסת לכל הסטטוסים השונים, תוך קיום מספר שינויים.

המדיניות אושרה לאחרונה בהנהלה הכלכלית.

נקודות עיקריות:

1. מכשירי הטלפון - המכשירים עוברים לבעלות החבר ונפסקת קניית מכשירים ע"ח הענף (מלבד מקרים חריגים).
 2. חבילת הגלישה - שינוי ברירת המחדל, החיוב ייעשה ישירות מסלקום לכרטיס האשראי של החבר. וחבר שזכאי להשתתפות יזוכה בתקציבו האישי.
 3. הנוהל החדש מאחד נהלים שונים, חלקם לא כתובים בנושא טלפונים ניידים.
 4. הנוהל נותן התייחסות לכלל המגזרים ככל הניתן.
- בימים הקרובים יפנו אליכם להסדרת תשלום ישיר מול "סלקום".

בברכה,

ההנהלה המצומצמת

טיפול פיזיותרפיה

חברים יקרים,

אנו מעוניינים למצות את זכויות החברים מול קופת חולים כללית בתחום הפיזיותרפיה. לכן, החל מתאריך 1.5.21, תשתנה צורת התשלום עבור טיפול פיזיותרפי במכון "שער הגוף" שנמצא בקיבוץ ומנוהל על ידי פנינה קיטאי.

חבר שזקוק לטיפול פיזיותרפי ייגש לרופא להוצאת הפנייה. בעזרת הפנייה זו, מהכללית, ניתן יהיה לתבוע את הביטוח המושלם על **החזר חלק גדול** מהוצאות הטיפול.

בסוף כל חודש, המכון הפיזיותרפי יוציא סיכום טיפולים ויחייב את החבר דרך כרטיס האשראי או התקציב האישי בעלות הטיפול.

החבר יתבע את הביטוח מושלם בטופס ייעודי, שנמצא במכון. ברגע שיתקבל מכתב מקופת החולים על אישור התביעה, החבר יביא לצוות הבריאות את המכתב ויקבל **זיכוי מלא** על הטיפול ששילם עבורו!

הליך זה כבר מיושם בתחומים אחרים בבריאות הנפש והגוף בקיבוץ כמו למשל טיפולים בתחנה לבריאות הנפש או רופאים מומחים.

עזרו לנו להחזיר כספים אלו לכלל הקהילה בקיבוץ!

עזרה במילוי הטופס ניתן לקבל במכון או אצל צוות הבריאות.

ללא הליך זה לא יהיו זיכויים לחברים!

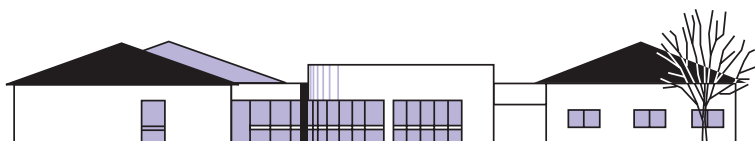
דבר נוסף: הביטוח המושלם של הכללית מאפשר החזר עבור 24 טיפולים בשנה קלנדרית בלבד. במקרים חריגים תתבצע הערכה ע"י פיזיותרפיסט מטפל ופנינה מנהלת המכון. במקרה שתהיה המלצה להמשך טיפול יש להוציא מכתב הפניה מהרופא המטפל הרלוונטי ולהביא אותו למכון ולצוות הבריאות.

בברכה,

ענת אלסטר - רכזת הבריאות

פנינה קיטאי - מנהלת המכון הפיזיותרפי "שער הגוף"

רמי יעקב – מזכיר הקיבוץ

חדשות "בית הדר"

ב"בית הדר", הבית הסיעודי שלנו, לא שוקטים על השמרים בימים אלה. ביום שלישי (20.4) התקיימה בו ביקורת גדולה של משרד הבריאות שבדקה שורה ארוכה של נושאים, בתוכם עמידה בתקני משרד הבריאות, אחזקת הבית ותנאי המגורים, המענה הרפואי לדיירים, הכשרת צוות העובדים, ניקיון, תברואה ובטיחות, הסעדה, פעילויות הפנאי וקשר עם קופות החולים וגורמי ההצלה. בסיומה של הביקורת ציינה **תמר גולני**, מנהלת הבית "הם בדקו הכול, ואף ביקשו תשובות מענפים בקיבוץ המספקים שירותים ל"בית הדר", דוגמת כלבו, חדר האוכל ורש"צ. את ההערות והבקשות לתיקון רשמנו, אולם בסך הכול התרשמתי שהם יצאו מרוצים, ולטענתם יש לנו בית סיעודי הכי טוב ומושקע שהם מכירים. תמר הוסיפה: כולם עבדו קשה להכין את הבית פיזית וגם את כל האישורים, נהלים, הדרכות, תעודות, תיקי דיירים, המחשוב.

תמר וכל קיבוץ שער הגולן מודים לכל צוות "בית הדר" על ההשקעה הרבה לקראת הבקרה ותיחזוק הבית בשגרת היום יום.

ועוד מ"בית הדר": בבית הסיעודי חיפשו מה יביא יציבות למצבת כוח האדם וימנע עזיבות של עובדים וזעזועים, להם השפעה על הדיירים והצוות הקבוע. כמה עובדים ותיקים הגו לאחרונה רעיון שיישומו, כך הציעו, עשוי להביא יציבות בצוות העובדים: החלפת המזוזות בשתי דלתות הכניסה לבית. הם העלו את הרעיון בפני תמר, ובעזרת הדייר שמעון אזולאי, לו קשרים עם רב, הוחלפו ביום שני 19.4 שתי המזוזות בכניסה לבית, רגע לפני הבקרה של משרד הבריאות.

"כל משפחה שבאה מרחיבה לי את הלב"

חנה הראל מסכמת שלושה עשורים בוועדת קליטה.

"מוסרת את השרביט לצעירים. אני סומכת עליהם"

אביב לשם

חנה הראל מזוהה עם קליטת חברים חדשים ועולים חדשים אצלנו בקיבוץ. איך לא? היא בתחום הזה כבר שלושים שנים. בשבוע שעבר היא הודיעה להלל הלוי, רכז ועדת קליטה, שהיא מבקשת לסיים את חברותה בוועדה. "למסור את השרביט לצעירים", הסבירה לי בתחילת השבוע בראיון שקיימתי איתה. "אני סומכת עליהם", אמרה.

התחלת דרכה בוועדת קליטה לקיבוץ שער הגולן הייתה בשנת 1989, רגע אחרי שחזרה מטיול שורשים בברית המועצות. "כשישבתי במטוס, אחרי החוויה של ביקור ברוסיה, הרגשתי שעכשיו אני מבינה יותר למה מתכוונים במושג 'מסך הברזל'". שלושה חודשים אחרי שחזרתי באמת נפתח "מסך הברזל", תהליכי התפרקות ברית המועצות הוחשו, והחלה העלייה הגדולה משם.

איך בימים ההם נערך הקיבוץ לקלוט עולים חדשים?

היינו בין קיבוצי "בית ראשון במולדת". הרגשנו חלק ממאמץ לאומי. עברו אצלנו 56 משפחות במהלך השנים הראשונות לעלייה הגדולה מבריה"מ ושתי משפחות מיוגוסלביה. הקיבוץ הקצה דירת משפחה ואת בניין ד', בהם אוכלסו משפחות עולים, בשיטת "סרט נע". זו הייתה תקופה של מאמץ גדול לעזור לעולים שזה מקרוב באו, לנחות טוב בארץ, לקבל כלים להסתדר.

מעטים בחרו להישאר בקיבוץ.

- נכון, אבל המטרה המרכזית הייתה נחיתה רכה בישראל, לאו דווקא לקלוט בקיבוץ. לא ראינו את הישארות המשפחה בקיבוץ מטרה יחידה. נשארו ארבע משפחות, נהדרות, שתורמות המון. כל משפחה היא עולם ומלואו. אני בקשר עם כולן. בוועדה היו איתי אז בוריס כהן ז"ל, אמא שלי איטקה ז"ל, נתקה מינץ ז"ל, רמי רימון ושחר וקטרין שמאוד עזרו לנו, ואולי שכחתי מישהו. המזכירות נתנה גיבוי. חשנו מחויבות. ככל שעבר הזמן הצטרפו לוועדה גם עולים שכבר הרגישו מספיק בטוח לעזור לקלוט עולים חדשים יותר. זה היה חלק מרכזי בסדר היום של הקליטה בקיבוץ.

מאז עברו השנים. היום הקליטה היא עדיין לחברות, אך המונחים אחרים, מודל קליטת המצטרפים הוא כבר לקיבוץ מתחדש. איך את זורמת עם זה? אני מודה ש"השפה החדשה" לא קלה לי. ההשתתפות בוועדה היא וולונטרית. הייתי שם

מבחירה. אני רואה בקליטה נושא מרכזי, קריטי. זה חשוב לי, אבל היום אני מרגישה שאני רוצה לתת לצעירים להוביל. הם מאוד רציניים. הם מבינים טוב את הרצון והמאויים של הצעירים, ויש להם מה להגיד. אני רוצה לתת להם להוביל. שיעמידו את הדברים כמו שהם רואים.

חשוב לי מאוד להתייחס לרכז הוועדה, הלל הלוי, שעושה עבודת קודש, מהלב, יודע להיעזר באנשים מקיבוצים אחרים, יודע להיעזר באנשי הצוות. זו ועדה רצינית ואני סומכת על חבריי שיקבלו את ההחלטות הנכונות.

מה הייתה עמדתך בוויכוח האחרון על בניית מספר הבתים, והבקשה של קבוצת הורים לוותר על שנת מועמדות למתעניינים להיקלט פה?

העמדה שלי היא, שאם הקיבוץ החליט על בניית 10 דירות חדשות לחברים – צריך לעמוד על זה. לגביי ארבע היחידות הנוספות, אחרי שהיה סירוב של שלוש משפחות מתוך ארבע לקפוץ על ההצעה, אנחנו צריכים לנקוט בצעד אמיץ, דרסטי, עד כדי לאפשר למשפחה או שתיים שלא מהקיבוץ לעקוף את התור ולהיקלט בין ארבע המשפחות הנוספות. אני יודעת שזה היה מעורר מהומה ועלבון, אבל הזעזוע שזה היה יוצר היה מעורר את בני הקיבוץ בחוץ. גם את הוריהם, בעיקר את ההורים.

הבנת את פניית ההורים?

אני מבינה אותם ואת הרצון שלהם לראות את בניהם חוזרים, אבל אני חושבת שהם לא לגמרי מבינים את המציאות. הם היו צריכים במקום לגשש ולהסס, להגיד לבנים: בואו, עכשיו! תעשו צעדים אמיתיים שיראו שאתם רוצים את הקיבוץ.

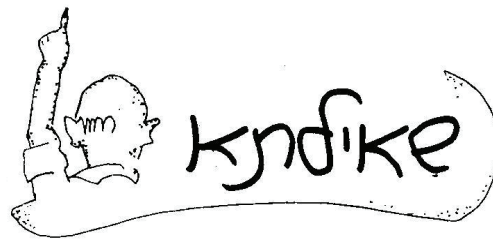
תמכת בויתור על שנת מועמדות?

כן. אני חושבת שאנחנו כקיבוץ עם מאזן דמוגרפי מדאיג צריכים לקלוט גם אם זה כרוך בויתור על שנת מועמדות. אין לנו דיור ראוי בתוך הקיבוץ, המשפחות הצעירות עליהן מדובר מוכרות לנו, מהיכרותי לא היינו מופתעים שם לרעה. כשישבתי ביום העצמאות בקהל וראיתי את כל הצעירים רוקדים ומופיעים חשבתי לעצמי: כמה חבל שלא כולם חברים, בפרט שיש כאלה שהם כבר ממש חלק מאיתנו.

אני לא מפחדת. מי שרוצה להכיר – יפתח דלת, ירים טלפון, ייפגש עם המשפחה המועמדת להיקלט או להגיע. החשש, אצל מי שזה קיים אצלו, לא מספיק בשביל להוות מוקש בלתימת מהלך הקליטה. להיפך, צריך לנוע קדימה, וברצינות. לראות שש משפחות חדשות נקלטות מדי שנה.

העמדות שלך ברורות, חד משמעיות. לסיום, אני רוצה לשאול אותך איך את עם הגיל השלישי?

אני נורא נהנית. אני מטפלת בעצמי, מחר יש לי רפלקסולוגיה, יום אחר כך יעשו לי פיזיותרפיה, אני לומדת קולנוע באשדות יעקב, יש לי חברים "מקיר לקיר", אני מרגישה מוקפת. לא משעמם לי. בקיבוץ אני אוהבת את בתי הילדים, מרגש אותי לראות את הגנים מטיילים בקיבוץ. עובדות החינוך נהדרות, ענפי השירותים שלנו מצוינים. שער הגולן קיבוץ טוב וצריך לקלוט, כדי לרענן. תראה, הכיתה שלי בני 80. אנחנו רוצים להרגיש שיש לשער הגולן המשך. הייתי ילדה במלחמת השחרור, ומאוד חשוב לי שהקיבוץ ימשיך ויגדל, שהצעירים יובילו.

פעילות בריאות במקלט העילי

אל: אילן אופיר מרכז המשק, עוזי רינג רכז הספורט, אלי עמוס האחראי על המקלטים וענת אלסטר רכזת ועדת בריאות.

בתקופה האחרונה המועצה לקחה על עצמה את הטיפול במקלטים והאחזקה שלהם. נציג המועצה אינו מתיר לקיים את החוגים במקלט העילי. חוגי מדיטציה, פילאטיס, יוגה ועוד התקיימו במקלט העילי, עכשיו רוב חוגים אלו אינם מתקיימים בגלל חוסר מקום מתאים.

אלה חוגים שעוזרים בתיחזוק הגוף ומוגדרים כרפואה מונעת לטווח הקרוב והרחוק. פניתי לאילן והוא נתן לנו פתרון זמני ולא קבוע בתיירות ובלי מקום לצידוד שנרכש על ידי הקיבוץ. האם אין חשיבות לחוגים העוסקים בבריאות הגוף והנפש? האין אפשרות לפנות למועצה לאשר פעילות זאת במקלט העילי? והרי מקום שיש בו פעילות גם מתוחזק היטב.

ואם זה בלתי אפשרי, האם אי אפשר לתת מקום מתאים קבוע לפעילויות חשובות אלה? בשם רבים, תמר גולני

אני יודעת שצוות הבריאות הקודם ניסה לקדם את המהלך בשל קשר הדוק לרפואה מונעת ובריאות הציבור.

לצערנו, לא הושגה התקדמות בנושא בשל קושי תקציבי. צוות הבריאות תומך ויהיה מעוניין להשיג הסכמות בנושא.

ענת אלסטר
רכזת בריאות

המכותבים קיבלו את השאילתא ב-18.4 בבוקר.
עד יום שני 26.4 התקבלה רק תשובתה של ענת.

זהירות - החלה עונת הנחשים!

מדי שנה בימים האלה של חודש אפריל, ימי חילופי עונות, החורף מפנה את מקומו ליומיים (בערך...) של אביב, החמסין ראשון והשני והשלישי נוחתים עלינו בעוצמה, הירוק נעלם כלא היה, ומועקה שזוהי רק ההתחלה מחלחלת להכרתנו את אט. אלה הימים שההכרה הזו נוחתת גם על הנחשים, המקיצים מתרדמת החורף, והן רעבים ועצבניים. **ינון לשם**, לוכד נחשים בשעות הפנאי, סיפר לנו על הסכנות ודרכי התגוננות ממפגש עם נחש עצבני. לדבריו כל זוחלי הארץ מוגדרים חיות בר מוגנות, ואסור לפגוע בהן.

נאה דורש נאה מקיים?

כן, אני לוכד ומשחרר אותם רחוק מכאן, בשדה, במטע.

כמה הם?

בישראל קיימים 41 מינים של נחשים, מתוכם רק 9 ארסיים. נחשים הם חיה חשובה למארג האקולוגי. הם משמשים הן כטורף והן כטרף לחיות אחרות.

מהם כללי הזהירות מנחשים ובמפגש עם נחש?

לפני הכול חשוב לדעת - אין נחש שרודף ומכיש "סתם". מקרה הכשה מתרחש רק במידה והתקרבת לנחש בצורה שסיכנה אותו, שהוא חש מאוים. אז אחרי שהזהרנו מקירבה פיזית לנחש והמלצנו להתרחק, חשוב להוסיף עוד להיות ערניים בעת הרמת חפצים או אבנים גדולות מתחתן יכול להסתתר נחש, לשמור על דלת הבית סגורה, להימנע מעשבייה גבוהה, לדלל גרוטאות, להימנע מהליכה יחפים על הדשא, ולגלות ערנות.

אם חס וחלילה הוכשת?

יש לעמוד ולא לזוז. אם יש אפשרות – יש לצעוד אחורה בזהירות. לא להתקרב, לא לגעת ולא לנסות להרוג את הנחש. אם נכנסת למרחב מגורים יש להזמין לוכד נחשים (ינון זמין בטלפון 0523-864228). אם התרחשה הכשה מומלץ להסיר תכשיטים להתקשר למד"א, רצוי לצלם את הנחש או לזהות כמה שיותר פרטים מזהים על הנחש.

עובדי החוץ שלנו

אני: עדי שן

איפה אני עובדת: מרכז רפואי העמק, עפולה.

תפקיד: מרכזת תחום בריאות הסביבה (מב"ס) ואחראית חומרים מסוכנים.

תחום בריאות הסביבה עוסק בפיקוח וייעוץ עבור הנהלת בית החולים בתחומים שונים, כגון: בטיחות מזון, סילוק פסולת, תברואה, מי שתייה, איכות שפכים, הדברת מזיקים, ניקיון והיגיינה כללית ועוד.

מטרת התפקיד שלי הוא למנוע מצבים שבהם התנאים התברואיים והסביבתיים מעודדים התפשטות של זיהומים סביבתיים שיסכנו את בריאות השהים בבית החולים (מטופלים, מבקרים ועובדים).

עבודתי כוללת בקרות בשטח, במחלקות ובאזורים תפעוליים, ניטור ומדידה של גורמי סביבה (לדוגמא: דיגומי מים לבדיקת הימצאות חיידקים גורמי מחלות), הדרכות לעובדים, כתיבת נהלים ומתן הנחיות לצורך הטמעת תקנות והנחיות של משרד הבריאות והמשרד להגנת הסביבה.

עם התקדמות הרגולציה והחלת חוקים ותקנות חדשים הורחבו תפקידי המב"ס גם לנושאי איכות הסביבה, ובהם הקמה ותפעול של ISO 14001 - תקן ניהול סביבתי.

לאחרונה מוניתי לאחראית חומרים מסוכנים, תפקיד שמהווה אתגר גדול עבורי.

מה אני אוהבת בעבודתי: תפקיד שטח, עיסוק במגוון של נושאים בעלי היקף רחב, וקשר יומיומי מול בעלי תפקידים רבים בבית החולים ומחוצה לו.

מסר לאומה: לבריאות

במלאת שנה לפטירתו של אליק אלון ז"ל

אבא,

לא להאמין אבל עברה שנה.

לא להאמין איזו שנה עברה ולא להאמין שאתה לא פה.

עזבת אותנו בתוך סערה, סערה של מזג אוויר, סערה נגיפית, סערה בעולם.

והעולם מאז לכתך לא אותו מקום...

ובתוך הסערה והמרוץ הזה שנשאבנו לתוכו, מרוץ החיים, אבל חיים שונים כל כך ממה

שהכרנו, בתוך זה, החסר שלך כל כך גדול.

אני נזכרת בך המון - כשאני עובדת בגינה, מלכלכת את הידיים באדמה, מעבירה עציצים

ושאשכרה מצליחה גם לפעמים לא להרוג אותם. בכל טיול עם הילדים (היית מאמין, אני?)

שיש פרח שלא מכירים ובא לי לשלוח לך תמונה וישר תגיד "ירדני, זה... והוא גדל ב... ופעם

..." ואיזה סיפור מעניין. ובטיול שהילדים מקטרים לי ולא רוצים ללכת, חם להם, יש עליות...

. ואני חושבת על הסבל שאני הייתי מעבירה אתכם ואיך תמיד היית סבלני, מחייך ולא מוותר

וידעת שאני בדרך...

וכל פעם שאני רואה מישהו עם שפם ולפעמים אפילו לשנייה חושבת שזה אתה

וסתם ככה, פתאום..

אני מתגעגעת אליך המון לחיוך שלך, לברק בעיניים, לידיעה שיש למי לפנות.. לידיים שהתחושה

שלהן סביב הפנים שלי עדיין באה לבקר אותי מידי פעם... ל"מה ירדני?".. שהייתי מתקשרת,

תמיד קצת מודאג (נו, מה, ניסיון העבר מלמד שאיזה תיק ייפול עליך עכשיו).

אני רוצה שתדע שהשארית כל כך הרבה ונגעת בכל כך הרבה אנשים ומקומות... ושאמא

שהייתה לצידך כל הזמן נשארה חזקה, גיבורה, מכילה ולומדת לצעוד בדרך הזאת הנפרדת

ממך באומץ ורגישות.

ושתדע שכולנו מתגעגעים ועדיין לא ממש קולטים שאתה לא כאן.

עומר, שמחבק את הפסל שלך ואומר שהוא מרגיש טוב, אחרי זה נבו, שמזכיר אותך בטיולים

ונזכר בהר מסור... ואני, שכבר לא נסיכה של אף אחד... מתגעגעת המון.

אני מוצאת את עצמי חושבת איך היית חווה את הקורונה, שמשנה כל מה שהכרנו ולקחה

מאיתנו הרבה וידעת שהיית מצליח להוציא גם מזה את הטוב ביותר, להרחיב גבולות,

לרקוד, לחייך, לחבק (לא מובן מאליו) ולחיות!

וזאת הצוואה שלך מבחינתי, לחיות, לא משנה מה. בחיך, בקבלה בהקשבה פנימה וחיבוק

החוצה.

ובעיקר אני רוצה שתדע שאני בסדר, בסדר גמור ושאני מנסה לחיות את חיי כפי שאני מאמינה

שהיית רוצה עבורי.

שמור עלינו, אבא, ותהיה רגוע וגאה.

אוהבת,

ירדן

הנגשת השואה לילדים באמצעות התיאטרון

מיכל רפאלי

ברצוני לשתף אתכם בחוויה בלתי רגילה ומרגשת שחווינו ביום השואה ב"רב-חן". מהכרתי עם זיוה זוהר וסיפוריה המעניינים והידיעה במה היא עוסקת, הזמנתי אותה אלינו ל"רב-חן".

במשך שעה שלמה זיוה סיפרה, המחיזה והציגה את הנושא "הנגשת השואה לילדים באמצעות התיאטרון".

היא העבירה זאת בצורה מרגשת עד דמעות, וכולם ישבו מרותקים וקשובים. היא מצאה את הדרך ללב כל הדיירים, משימה לא קלה - אך היא ידעה לעשות זאת בכישרון ובדרך המיוחדת שלה.

אשרינו שיש לנו אנשים כמות.

צוות "רב-חן" ובאי הבית מודים לזיוה מכל הלב.

חזש על המצף

ילדת הפרפרים – רנה דנפלד

נשכחים – שרה פינבור

מורדת – ענת בר ושדי

אופטימיות נצחים – לני רביץ

פצצה מתקתקת – יזהר דוד

איש הערמונים – סרן סווייסטרופ

המצאת החיים – שי גולדן

כד החרס השבור – לינדה סו פארק

אילזים

מסדרת קטנות/נים גדולות/לים:

אגתה כריסטי

רוזה פארקס

סטיבן הוקינג

דיויד בואי

קריאה מהנה,

יעל, ספריה

לי זה מפריע

שלמה שגיא

בקרבות מלחמת העצמאות שהתחוללו בשער הגולן, נפלו 10 לוחמים.
7 מהם נפלו בקרב על מכון המים בירמוך ו-3 נפלו בתוך חצר הקיבוץ.
2 לוחמים – **זמלר מרדכי וקלוניר תנחום** נפלו בפינה הצפון מזרחית ואף הוקם לזכרם מעין גלעד (תותח נ"מ, ליד דירת יזהר וחדווה תורן).
לוחם נוסף - **וולף חיים** (הארי) נפל במתקפה סורית על בניין ד'.
מסיבה שאיננה מובנת לי כלל אין שמותיהם של שלושת אלו נכללים ברשימת הנופלים, חברי הקיבוצים ואחרים, הנקראת בטקס הזיכרון המשותף לשני הקיבוצים בבית הקברות ביום הזיכרון.
הם נפלו כאן, בתוך חצר הקיבוץ ובהגנה עליו והם ראויים שזוכור ונזכיר גם אותם, בין הנופלים.
ביקשתי בעבר ואני מבקש גם היום כי תעודכן הרשימה ליום הזיכרון הבא.

טקס ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל

כבר שנים רבות אנחנו מקיימים את הטקס בתבנית קבועה של תוכה מכניסים תכנים חדשים. את המשוואה מדליק מישוהו שקרוב משפחתו שנפל לא היה חבר או בן שער הגולן, וכך אנחנו מתחברים לזכר הנופלים של כלל החברה הישראלית. השנה הדליק את המשוואה **מאיר בן עמי** שאחותו, פנינה, נפלה בעת שירותה הצבאי במלחמת יום כיפור.

את האבוקות לזכר הנופלים, חברי שער הגולן ובניו, מדליק אחד מבני המשפחות. השנה הדליק את האבוקות **צור שן** שדודו, ארנון צור, נפל בקרב על גדות תעלת סואץ במלחמת ההתשה בשנת 1969.

לאחרונה הנהגנו להקדיש בטקס קטע קריאה אחד הקשור לאחד מהנופלים מבני שער הגולן.. הקטע נבחר ע"י בני משפחתו של החלל. השנה הקדשנו את החלק הזה בטקס ל**ישי אבני** ז"ל. בני משפחתו בחרו לקרוא את המכתב האחרון שכתב - ארבעה ימים לפני נפילתו (!).

להצלחתו של הטקס תרמו רבים וטובים. יבואו על התודה והברכה :
אלי ושלי עמוס, יעקב שן וצח זהר - שפעלו מאחרי הקלעים ובזכותם הוצבו כל המתקנים, הכיסאות והלפידים, וגם חזרו למקומם.
החשמלאים שהציבו את התאורה וצבעו את העץ באדום.
יהודה שריג, המתמיד והנאמן - שהכין את כל מערכת ההגברה ואת המצלמה.
ניר קיטאי - שהגביר ואיפשר לנו לשמוע גם בחזרות וגם בטקס.
יואל קלס - שריכוז את כל הצד המוזיקלי של הטקס, הכין את הזמרים (וגם הביא את השיר היפה "פרחים אדומים") ועזר בהגברה.
יוסי בר - שצילם.

חן אלה - מנחה הטקס, שמתמיד בתפקידו זה כבר שנים רבות ועוזר להצלחתו.
הזמרים : **גפן גולני ודוד דיאז** שליווה אותה בפסנתר (גם עזר בהגברה!) **ולירון זהר**.
חבורת הזמר - בניצוחו של **דני עמית** ובהנהגתה של **אילה בן-עמי**.
הקריינים - **שלמה חורפי, אבי זעירא, אופירה הלוי, רחל להט ואילה שייק-רינג**
הדגלנים - **חיילינו ליבי זקון ורז גיצין**.
אסתר אלט - ששנים פותחת את חדר הזיכרון בערב יום הזיכרון וביום הזיכרון, מקבלת ילדי גנים ובי"ס ומספרת להם על הנופלים.
אורה אלון - שהכינה סידור פרחים מרהיב לחדר הזיכרון.
ולבסוף תודה גדולה לבני הנעורים ולכל החברים שהציבו את הכסאות והלפידים וגם אספו אותם בסוף הטקס מתוך הרגל בלי שהתבקשו בכלל.

טקס כזה מעיד על כוחם של קהילה ומסורת תרבותית מכובדת.
תודה רבה לכל מי שתרים ועוזר ואמר מילה טובה.

צוות הטקס

רחל קמינגס, אסנת אלה וכרמלה

חגיגת יום העצמאות

יעקב שן ואלי עמוס

בימים של "אחרי קורונה" חזרנו לחגוג את יום העצמאות ברוב עם בחוץ. כשנדמה היה שלא תהיה מסיבה התגייסו רבים וטובים לעזור, ברעיונות, בביצוע ובכל דבר שבו דרושה היתה עזרה. וכך נולדה חגיגה רבת משתתפים על הבמה, על הדשא ובקהל, שהוקדשה ל-70 שנה לגלי צה"ל.

למי תודה ולמי ברכה?

צוות התוכנית - **עפרה ויעקב שן**, **שלומית חפץ**, **נעמה להב**.
ניהול לוגיסטיקה וניהול כללי - **אלי עמוס-כהן** ו**יואב גולן**.
הנחייה - **גדעון ברקני** שהיה בכל פעם קרין או כתב אחר של התחנה.
חבורת הזמר - ניהול מוסיקלי: **דני עמית** (והפעם בשיר מפרי עטו), ארגון וניהול: **איילה בן עמי** ו**שלומית חפץ** לצידה.
המרקידות - **הילה כהן**, **שירלי צליל-רות** ו**שלומית חפץ**.
תלבושות הרקדנים והג"א - **תקוה גל**.
צוות הג"א - הדרכת המופע: **חווה ברייר**, הלוחמת הותיקה **רינה כהן**, והלוחמות החדשות **אסנת אלה** ו**נורית קצירי**.
קולה של אמא - **עינת אפשטיין**.
"זה רדיו" - **עמית הלוי**, **זיו בן סירה**.
שלטי חילות צה"ל - **רותם קידר**, **דורון רות**, **משפחת שן**.
זיקוקים - מי ש"מזקק" כבר שנים, **שחר עברי**.
הגברה: **יהודה שריג** שאי אפשר בלעדיו, **טמיר פרידמן**, **ניר קיטאי** ו**יואל קלס**.
פלייבק וגיבוי מוסיקלי - **יואל קלס**.
תאורה - צוות החשמליה: **מוחמד**, **בוריס ועוזי**.
צילום - **רן ועומר קידר**.
הקמת במה וקישוטים - **צעירי הקיבוץ** וילדיהם.
קפה עצמאות: **איה וגלעד רוטבך**.
ארוחת מנחה: **אלי ושלי כהן-עמוס**, **יואב גולן**.
ארוחת ערב חגיגית - **רם אבישר** וצוות המטבח.
תודה מיוחדת לבני הנעורים שעזרו בהצבת הכיסאות, ניפוח הלונים ועזרה בחיסול, לצוות התרבות ולכל מי שעזר ותמך.

טקס הזיכרון לשואה ולגבורה

אנחנו משלימים כאן מידע שלא פורסם לאחר הטקס.
ניהול כללי - **יעקב שן** | ניהול לוגיסטי - **אלי עמוס-כהן**
עריכת התוכנית - **חווה ברייר**
חבורת הזמר - **דני עמית ואילה בן עמי**.
פלייבק, דיסק רצף, ליווי מוסיקלי וליווי סולנים - **יואל קלס**
הגברה - **יהודה שריג וטמיר פרידמן** | צילום - **דני רות**
הצבה ותפעול אבוקות ומתקני יום השואה - **צח זהר**
תודה רבה להם ולכל מי שהשתתף, סידר את הכיסאות וחיסל.

פפגש גיל הזהב - "אז מה באמת היה לנו שם"

נילי ארזי ורבקה הלמר

זה היה שמו של המפגש שלנו עם **עודד צפתי**, שסיפר על "הגשש החיזור" מראשיתם לאורך 36 שנות פעילותם המשותפת.

אז מה באמת היה לנו שם? הכל בכל מכל כל - קצת עצוב וגם שמח ומשעשע. גם צחוק עד כמעט דמע. נוסטלגיה וגם עכשוויות.

אירועים, שמות אנשים שהכרנו בעבר, הנאה משפע של ידע, הקשבה לשטף דיבור בעברית צחה, הגשה מרתקת - שילוב של דיבור, סרטונים ושירים. בקיצור, כמעט שעתיים של הנאה צרופה!

את עודד צפתי רבים בינינו מכירים כשף והבעלים לשעבר של מסעדת "על הנהר", והנה כאן התגלה לנו פן נוסף של אישיותו, וכמו שהתוודה בהרצאה, העומק התרבותי וההתמצאות באו לו מבית ההורים בדגניה ב', יגאל צפתי ומרגלית ז"ל, שהיו מארחים ברוחב לב את האמנים שהגיעו לעמק.

חשוב לציין את היוזמה הברוכה של המחלקה לתרבות בעמק הירדן ובראשה איה רוזן בפעילותה למען גיל הזהב בעמק. היא אפשרה לכל קיבוץ לבחור הצגה/מפגש אחד חינמי מתוך מספר הצעות. אנחנו בחרנו את צפתי, ואכן זו היתה בחירה מוצלחת. אז כל הכבוד למועצה שלנו של עמק הירדן ולמחלקת התרבות, כל הכבוד לצפתי שנתן כבוד לקהל מאזיניו, וגם כל הכבוד לחברים שבאו ונהנו.

ל"ג בעומר - מקורו ומקורות מנהגיו

ליקטה - כרמלה

ל"ג בעומר הוא ממועדי השנה שאין מקורו בתורה או בדברי חכמים, אלא במנהג שהתפתח כנראה החל מהמאה ה-12. זהו היום השלושים ושלושה לספירת העומר, שסופרים מפסח לשבועות, והוא חל ב"ח באייר, רק בימי א, ג, ה, ו, בשבוע. ל"ג בעומר יחול תמיד ביום בשבוע שחל בו פורים שלפניו. איך זוכרים? יש סימן: פל"ג = ראשי תיבות של פורים + ל"ג (בעומר).. ל"ג בעומר איננו בדיוק חג, הוא נחשב קצת יום טוב: אין אומרים בו תחנון, ואין נוהגים בו אבלות של ימי הספירה לעניין נישואין ותספורת. לכן כל כך הרבה חתונות נערכות במועד זה.

ישנן כמה וכמה הנמקות לציון יום מיוחד זה ולמנהגיו.

המקור הבולט ביותר הוא באגדת חז"ל המספרת: שנים עשר אלף זוגות תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת ועד אנטופאס, וכולם מתו בפרק אחד בין פסח לעצרת (=שבועות), מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. אבל בתלמוד לא נאמר במפורש שמות התלמידים פסק ביום זה. ישנה סברה, שראשיתה כבר במאה ה-10, לפיה תלמידי רבי עקיבא (שזכור, תמך בבר-כוכבא) היו למעשה חיילים בצבא המורדים ונהרגו בקרב, והדבר לא נזכר בתלמוד בפירוש מטעמי צנזורה עצמית, וזכר לכך במנהג המשחקים בקשתות וחצים. לדעתם, גם הדלקת המדורות קשורה למרד - זכר להדלקת משואות שבישרו על נצחונו של צבא בר-כוכבא על הרומאים בראשיתו.

הגירסה הקבלית מייחסת את הירי בחץ וקשת למסורת שבחיו של ר' שמעון בר יוחאי לא הייתה קשת בענן, שהיא סימן קללה, לדעתם.

גירסה זאת משתלבת היטב עם המסורת הקושרת את ל"ג בעומר עם רשב"י, לפיה תאריך זה הוא יום פטירתו של ר' שמעון. ולמה שמחים ביום זה ולא מתאבלים? כי ביום פטירתו נתגלו לו סודות נשגבים והוא לימד את סודותיו לתלמידיו ומת בשמחה.

על מנהג הדלקת מדורות והילולה ליד קברו במירון יש עדויות כבר מן המאה ה-16. טעם נוסף לשמחת ל"ג בעומר הוא: המן החל לרדת במדבר ב"ח באייר, שלושה ימים אחרי שהגיעו למדבר סין והתלוננו.

ביהדות אשכנז נהוג היה שהילדים אינם לומדים ביום זה ויוצאים לטבע מצוידים לא רק בקשת וחץ, אלא גם בביצים צבועות, הבאות להדגיש שאין זה יום חול, אלא שמחת חג.

אירועים שהתרחשו בל"ג בעומר

- ביום זה, בשנת 363, החלו יהודי ירושלים לבנות את יסודות בית המקדש השלישי (ביודעם כי בחודש זה החלה בניית שני בתי המקדש הקודמים), באישורו של הקיסר הרומי יוליאנוס הכופר. בערבו של היום סוכלה כוונתם בשל רעש אדמה חזק מאוד ונודע כי הקיסר נרצח ואישורו בוטל.
- בכמה מקורות מתקופת הגאונים מוזכר ל"ג בעומר כיום צום לציון מותו של יהושע בן נון ורעש אדמה כלשהו.
- בל"ג בעומר בשנת ה'תרפ"ט (1889) הוקמה תנועת הנוער "בני עקיבא".
- בל"ג בעומר בשנת תש"א - ה-15 במאי 1941. הוקם הפלמ"ח ובל"ג בעומר באותה שנה הוקם גם הגדנ"ע. ניתן לראות את סמלו - חץ וקשת - שהם מסמלי המועד.

בכוחותינו

רואי אלון סיימה את שירותה הצבאי והשתחררה. ברכות לאזרחות.

טקסים אחרי הקורונה

ההתרגשות המוכרת לקראת ימי הזיכרון והעצמאות נשאה עימה השנה סיבה נוספת, משמעותית. יום הזיכרון לשואה ולגבורה היה האירוע הראשון מזה שנה שלמה אליו התכנסנו כקהילה, אחרי הסרת הגבלת ההתכנסות שליוותה אותנו מחשש להדבקה והידבקות בנגיף הקורונה. כמו שהוסבר בעדכון ההנחיות של משרד הבריאות, האזהרה הזו שרירה וקיימת ותלווה אותנו כנראה עוד זמן - הקורונה לא נעלמה כליל, היא עוד כאן, אורבת, ואנחנו לומדים לחיות איתה, להתגונן. התחסנות מרבית הקהילה הפחיתה בצורה דרמטית את היקף התחלואה והסכנה להידבק. וכך, כאילו לא עברה שנה, מצאנו עצמנו עומדים כמו בכל השנים בטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה על רחבת חדר האוכל, עם התפאורה המוכרת, המכבדת, של הפרחים והסורגים לזכר ששת המיליונים מבני עמנו שנרצחו על ידי הנאצים ועוזריהם, עם שש האבוקות שהציתו בני כיתה י"א ודלקו עד צאת יום הזיכרון, השירים וקטעי קריאה, ותחושת היגון העמוקה.

צילם: אלי עמוס

מאבל לשמחה

שבוע אחרי, באותו המקום ובאותה השעה התכנסנו לאחר הצפירה לטקס הפותח את יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. הטקס היה מכובד ומרגש והיה כניסה נכונה ליום הזיכרון. חדר הזיכרון נפתח אחרי הטקס ולמחרת. ביום הזיכרון התכנסנו לטקס המסורתי בבית הקברות ליד קבר האחים. השתתפו חברי שער הגולן מסדה, קרובי משפחה, חברים וחיילים.

באתר הזכרון לחללי משמר הגבול. צילם: אלי עמוס

חגיגות העצמאות החלו, איך לא, על בטן מלאה. ומסיבה טובה - אחרי שנה וחודש שחדר האוכל שלנו היה סגור לארוחות ערב בערבי שישי וחג הוא נפתח חגיגת בערב יום העצמאות, עם ארוחה חגיגת ואולם מרכזי מלא ושמח. טקס פתיחת חגיגות העצמאות וחגיגת ענק, שעמדה בסימן 70 שנה לגלי צה"ל, התקיימו באווירה נהדרת, עם הרבה שמחה. תרמה לכך גם העובדה שזהו החג הראשון שאנחנו מקיימים

ביחד אחרי יותר משנה. ההנחיה של גדעון, ההופעות והריקודים, המקהלה, הבלונים, הדגלים והכומותות והזיקוקים כמובן. הכול הכול היה שם, עם שמחה גדולה ומתפרצת, על הבמה ועל הדשא, עם צעירים ומבוגרים, חיילים בחופשה והרבה אורחים שבאו במיוחד. אחרי ההופעה המשכנו ל"דשא הסרטים" לבילוי משותף של דוכני מזון ושתיה, לקפוץ במתנפחים, לשוחח בצוותא וליהנות אל תוך הלילה. למחרת אחרי הצהריים הגיעו רבים לדשא הסרטים לפעילות סיום חגיגות העצמאות עם דוכן הכנת שייקים ומאפה חמים ומתוק, וסרט לכל המשפחה. רבים השתתפו בהפקת האירועים (פרטים בתוך העלון). הובילו חברי צוות התרבות שהשקיעו עבודה רבה גם בתכנון וגם בהכנה ובחיסול. תודה רבה לכל מי שיזם, ארגן, עשה ותרם להצלחת הטקסים והחג!

צילום: יאן משוב

חוזרים לשגרה

הילדים חזרו לבית הספר, חזרנו לאכול בחדר האוכל, חגגנו בחוץ וילדי הגן חזרו לערוך קבלת שבת עם דיירי "בית הדר", אך עדיין נזהרים ועוטים מסכות בחללים סגורים למען בריאותנו ובריאות האחרים.

"אז מה (באמת) היה לנו שם?"

זה הוא שם מופע/הרצאה מרתק וקולח, שמעלה עודד צפתי, במרכזו שלישית "הגשש החיזור", וכל קורותיהם במשך עשרות שנות העבודה המשותפת. ביום רביעי (21.4) הוא התארח במועדון גיל הזהב שלנו, להנאת עשרות החברים שהגיעו לאגט'ין ב'חדרוכל'.

לזכור ולהזכיר

ביום ראשון 25.4. ציינו את השואה הארמנית. גם אותה צריך לזכור ולהזכיר.

**מטרת החיים היא לא האוסר. היא להיות חופשית, להיות חכמה ורחוק,
לעשות סינוי כלשהו שיציד כי חייית, וחייית טוב". (ראלף וולדו אארסון)**

חברים ותיקים שלום,

אנחנו במערכת הגיל הרך, מזמינים אתכם לצאת איתנו למסע, שכולו נתינה, אחווה הדדית, משמעות ושמחה.

אנחנו מוציאים לדרך יוזמה חדשה ובמרכזה: אתם וילדי הגנים, שישמחו להגעתכם מעת לעת לגן להקריא להם סיפור, לדבר ולהתחבק, לשחק ביחד - לקבל מכם אהבה ותמיכה ולתת לכם בחזרה, מכל הלב!

כל מה שנדרש הוא רצון טוב ומעט זמן פנוי.

אנחנו מציעים לכם ולכן להגיע לגנים, לסייע בארגון הילדים ולהקל מעט על העומס של הצוותים שלנו.

בתמורה, תזכו להוקרת תודה, לחיבוק וחיוך מהילדים ולדקות ארוכות של קסם, וכמובן - גם לתמורה כספית ("שעות שבת").

**אני מזמינה אתכם להצטרף ליוזמה, כל אחד על פי הרצון והיכולת שלו.
מי שרוצה לתרום מזמנו/ה מוזמן ליצור איתי קשר.
הנאה מובטחת!**

רונית מי-טל, מנהלת גיל הרך בקיבוץ | 0547458805

